

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

CyLaw | Αναφορικά με: Επικοινωνία

Έρευνα - Κατάλογος Αποφάσεων Πρωτόδικων Δικαστηρίων - Εμφάνιση Αναφορών (Notepad) - Αφαίρεση Υπογραμμίσεων

ECLI:CY:EDLEF:2019:A509

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ενώπιον: Γ. Πετάρη-Κορφιώτη, Ε.Δ.

Γενική Αίτηση: 418/2018

Μεταξύ:

XXXXXX Ανδρέου

Αιτητή

και

Vouros Healthcare Ltd

Καθ' όσον η αίτηση

Ημερομηνία: 11 Νοεμβρίου 2019

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για τον Αιτητή: κ Σ. Σταυρινίδης

Για τους Καθ' ων η αίτηση: κ. Χ. Χριστάκη

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Στις 26.4.2018 το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών Λευκωσίας εξέδωσε στα πλαίσια της Αίτησης αρ. 595/2013 απόφαση υπέρ του Αιτητή και εναντίον των Καθ' ων η αίτηση για το ποσό των €17.644,70 πλέον νόμιμο τόκο από 30.7.2013 μέχρι εξοφλήσεως πλέον έξοδα €2,000 πλέον Φ.Π.Α. (στο εξής η «Απόφαση»).

Με την παρούσα αίτηση ημερομηνίας 13.11.2018 ο Αιτητής επιδιώκει την άδεια και/ή διαταγή του Δικαστηρίου όπως η Απόφαση καταχωρηθεί και εγγραφεί για σκοπούς εκτέλεσης στο Πρωτοκολλητήριο του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας.

Η αίτηση βασίζεται στον Κανονισμό 15 του περί Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών Διαδικαστικού Κανονισμού του 1999, στους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας Δ.40, Δ.47 και Δ.48 ΘΘ. 1-3 και 8(i) και στις γενικές και συμφυείς εξουσίες του Δικαστηρίου, στη νομολογία και στην πρακτική του Δικαστηρίου.

Η αίτηση συνοδεύεται από ένορκη δήλωση του κ XXXXX Χατζηπέτρου, ο οποίος είναι δικηγόρος που γνωρίζει τα γεγονότα και είναι εξουσιοδοτημένος από τον Αιτητή να προβεί εκ μέρους του στην υπό κρίση ένορκη δήλωση. Σε αυτήν ο κ Χατζηπέτρου κάνει αναφορά στην έκδοση της Απόφασης και επισυνάπτει αντίγραφο αυτής. Αναφέρει επίσης ότι μέχρι σήμερα οι Καθ'ων η αίτηση δεν έχουν πληρώσει οποιοδήποτε ποσό και για τον λόγο αυτό ζητείται η έκδοση του αιτούμενου διατάγματος ώστε να καταστεί δυνατή η εκτέλεση της Απόφασης.

Θα πρέπει στο στάδιο αυτό να σημειωθεί ότι αρχικά η παρούσα αίτηση καταχωρήθηκε μονομερώς (ex parte).

Επιλαμβανόμενο της αίτησης στις 27.11.2018, ημερομηνία κατά την οποία ήταν ορισμένη η αίτηση για πρώτη φορά, το Δικαστήριο (υπό άλλη σύνθεση) έδωσε οδηγίες όπως η αίτηση επιδοθεί στους Καθ'ων η αίτηση.

Ακολούθως, η αίτηση επιδόθηκε στους Καθ'ων η αίτηση οι οποίοι στις 17.5.2019 καταχώρισαν ειδοποίηση περί πρόθεσης ένστασης προβάλλοντας τους ακόλουθους λόγους ένστασης:

1) Η αίτηση είναι αντικανονική και/ή παράτυπη καθότι δεν είναι σύμφωνη με τις πρόνοιες της Δ.40, Δ.47 και 48 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

- 2) Δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του Νόμου και της Νομολογίας για εγγραφή της Απόφασης.
- 3) Εναντίον της Απόφασης, της οποίας σκοπείται η εγγραφή στο Πρωτοκολλητήριο του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, έχει καταχωρηθεί η υπ' αρ. 196/2018 Έφεση στο Ανώτατο Δικαστήριο για ακύρωση και/ή παραμερισμό της, η οποία ακόμη εκκρεμεί.
- 4) Η Απόφαση πάσχει για τους λόγους που καταγράφονται στην Ειδοποίηση Έφεσης που επισυνάπτεται ως Τεκμήριο Α στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την ένσταση.

Η ένσταση των Καθ' ων η αίτηση υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση της κας XXXXX Βούρου, μιας εκ των διευθυντών των Καθ' ων η αίτηση, όπου υιοθετούνται και επαναλαμβάνονται οι λόγοι ένστασης και επισυνάπτονται διάφορα έγγραφα που σχετίζονται με τη διαδικασία της έφεσης που καταχωρήθηκε από τους Καθ' ων η αίτηση κατά της Απόφασης.

Κατά την ακροαματική διαδικασία της υπό κρίση αίτησης, οι ευπαιδευτοί συνήγοροι αγόρευσαν προς υποστήριξη των θέσεων τους. Η επιχειρηματολογία των δύο συνηγόρων καταγράφεται λεπτομερώς στα γραπτά περιγράμματα αγορεύσεων με τα οποία εφοδίασαν το Δικαστήριο και για τον λόγο αυτό δεν κρίνω σκόπιμο να την επαναλάβω. Αναφορά στις θέσεις των συνηγόρων θα γίνεται εκεί όπου κρίνεται αναγκαίο.

Προχωρώντας στην εξέταση της υπό κρίση αίτησης, σημειώνω ότι τα πραγματικά γεγονότα που την περιβάλλουν δεν αμφισβητούνται και είναι τα εξής:

- Η έκδοση της Απόφασης από το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών που συνεδριάζει στις 26.4.2018.

- Οι Καθ' ων η αίτηση δεν κατέβαλαν στον Αιτητή οποιοδήποτε ποσό μέχρι σήμερα έναντι ή προς εξόφληση του εξ αποφάσεως χρέους τους.

- Οι Καθ' ων η αίτηση έχουν καταχωρήσει έφεση επιδιώκοντας την ανατροπή της Απόφασης.

Με βάση τα πιο πάνω, η εξέταση της υπό κρίση αίτησης περιορίζεται αποκλειστικά σε νομικά θέματα, για την απόδειξη των οποίων δεν απαιτείται η προσκόμιση οποιασδήποτε μαρτυρίας ενώπιον του Δικαστηρίου και πάνω σε αυτή τη βάση προχωρώ στην εξέταση της αίτησης και των λόγων ένστασης που εγείρονται από τους Καθ' ων η αίτηση.

Το πρώτο ζήτημα που θα πρέπει να κριθεί από το Δικαστήριο είναι κατά πόσον η νομική βάση της αίτησης παρέχει έρεισμα για την έκδοση του αιτούμενου διατάγματος.

Σε σχέση με το θέμα αυτό, ο κ Σταυρινίδης παρέπεμψε το Δικαστήριο στη Δ.47 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας και στον Κανονισμό 15 του περί Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών Διαδικαστικού Κανονισμού του 1999. Υποστήριξε ότι υπό το φως των διατάξεων αυτών, με εξαίρεση τη διαδικασία έκδοσης εντάλματος εκποίησης κινητής περιουσίας, η εγγραφή της Απόφασης είναι αναγκαία για σκοπούς εκτέλεσης της.

Αντίθετη ήταν η θέση του κ Χριστάκη ο οποίος εισηγήθηκε πως η Δ.47 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας αφορά στην εγγραφή εξώδικων διαταγμάτων, ήτοι διαταγμάτων που δεν εκδόθηκαν από Δικαστήριο, και ως εκ τούτου δεν τυγχάνει εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση.

Συμφωνώ με τη θέση του κ Χριστάκη.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 του περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου του 1967 Ν. 24/1967, απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών με την οποία επιδικάζεται οποιοδήποτε ποσό εκτελείται κατά τον ίδιο τρόπον ως απόφαση πολιτικού Δικαστηρίου.

Η Δ.47 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, η οποία τιλοφορείται «Enforcement of Extra - Judicial Orders», προβλέπει τα εξής:

«1. Whenever provision is made in any Law enabling enforcement by a Court of an order made under the Law, or the removal of such order into a Court for enforcement, application may be made ex parte to the Court or a Judge to enter the order in its book of orders, and upon leave being given the order sought to be enforced may be entered in the book of civil orders in the case of an order removed into the Supreme Court, and in the book of orders on originating applications in the case of an order removed into the District Court,

2. The application shall be accompanied by the order sought to be enforced and any certificate or other document which may by Law be required, and shall be enumerated and filed as an originating application.

3. It shall not be necessary to draw up the leave given under Rule 1 of this Order; but the order sought to be enforced when

entered shall be signed by a Judge of the Court, and thereupon may be enforced as an order of the Court.

Είναι από το στάδιο αυτό ορθό να λεχθεί ότι μελέτη των πιο πάνω διατάξεων αποκαλύπτει, κατά την κρίση μου, πως οι πρόνοιες της Διαταγής 47 τυχάνουν εφαρμογής μόνο όπου επιδιώκεται εγγραφή εξωδικαστικής απόφασης και δεν καλύπτει περιπτώσεις δικαστικών αποφάσεων, όπως είναι η Απόφαση. Η Δ.47 Θ. 1 ξεκάθαρα αναφέρεται στις περιπτώσεις έκδοσης διαταγών δυνάμει κάποιου νόμου, ο οποίος ρητά προβλέπει για την αναγκαιότητα εγγραφής της διαταγής αυτής για σκοπούς εκτέλεσης της. Τέτοια διαταγή είναι η απόφαση της Επιτροπής Καθορισμού Δικηγορικής Αμοιβής του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου σύμφωνα με τον Κανονισμό 16Α των περί Ελαχίστων Ορίων Αμοιβής των Ασκούντων Δικηγορία (Εξωδικαστηριακές Υποθέσεις) Κανονισμών του 1985-2006 (βλέπε **Αναφορικά με την Cyllenius Holdings Ltd κ.ά** (2008) 1 Α.Α.Δ. 272 και **Μοντάνιος & Μοντάνιος v. Αρτέμιδος Κωνσταντίνου Τουμαζή κ.ά.** (2005) 1 Α.Α.Δ. 333) και οι διαιτητικές αποφάσεις σύμφωνα με τον περί Διαιτησίας Νόμο, Κεφ. 4 (βλέπε άρθρο 21 του Κεφ. 4).

Ο Κανονισμός 15 του περί Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών Διαδικαστικού Κανονισμού του 1999, που επικαλείται ο συνήγορος του Αιτητή, προβλέπει πως:

«Εκτέλεση αποφάσεων Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών

15. Ένταλμα εκτέλεσης απόφασης του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών εκδίδεται από το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών και διαβιβάζεται προς εκτέλεση στο Πρωτοκολλητήριο του Επαρχιακού Δικαστηρίου στο οποίο η εκτέλεση θα διενεργηθεί κατά τα

*οριζόμενα στη Διαταγή 40 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας,
τηρουμένων των αναλογιών.»*

Να σημειωθεί ότι με τη θέσπιση του περί Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών Διαδικαστικού Κανονισμού του 1999, καταργήθηκαν οι περί Διαιτητικού Δικαστηρίου Κανονισμοί του 1968 οι οποίοι είχαν εκδοθεί λόγω της ίδρυσης του τότε Διαιτητικού Δικαστηρίου που επιλαμβάνονταν υποθέσεων εργατικών διαφορών. Το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών αντικατέστησε το Διαιτητικό Δικαστήριο με τον Ν. 5/1973.

Στο Παράρτημα των περί Διαιτητικού Δικαστηρίου Κανονισμών του 1968, που ίσχυαν μέχρι την έκδοση του περί Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών Διαδικαστικού Κανονισμού του 1999, αναφέρονταν τα εξής ως προς το ζήτημα της εκτέλεσης αποφάσεων του Διαιτητικού Δικαστηρίου:

«Εκτέλεσις αποφάσεων του Διαιτητικού Δικαστηρίου

15. Η προσαγωγή, καθ' οιουδήποτε επί δικαστηρίω διαδικασίαν, εγγράφου πεπιστοποιημένου υπό του Πρωτοκολλητού ως πιστού αντιγράφου της καταχωριθείσης εν τω Πρωτοκόλλω αποφάσεως συνιστά, μέχρις αποδείξεως του εναυτίου, επαρκή απόδειξιν του εγγράφου και των εν αυτώ εκτιθεμένων γεγονότων.

16. Η απόφασις του Διαιτητικού Δικαστηρίου ή πεπιστοποιημένου υπό του Πρωτοκολλητού αντίγραφο αυτής, άμα τη πρωτοκολλήσει αυτής παρά τω Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου, καθίσταται εκτελεστή ως εάν επρόκειτο περί δικαστικής αποφάσεως.»

Τέτοια διαδικασία δεν προβλέπεται σήμερα είτε στον Διαδικαστικό Κανονισμό του 1999 είτε και στον περί Ετησίων Αδειών Μετ' Απολαβών Νόμο Ν. 8/67 ή στον περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου του 1967 Ν. 24/1967. Ούτε με βάση τις διατάξεις που παρατίθενται στη νομική βάση της αίτησης δίδεται εξουσία στο Επαρχιακό Δικαστήριο να προχωρήσει σε εγγραφή της Απόφασης.

Δεδομένης της πιο πάνω καιάληξης του Δικαστηρίου, η αίτηση είναι έκθειη σε απόρριψη αφού η νομική βάση της δεν παρέχει έρεισμα για την έκδοση του αιτούμενου διατάγματος.

Κρίνω, τέλος, σκόπιμο να σημειώσω ότι ούτε η σύμφυτη εξουσία μπορεί να δικαιολογήσει την έκδοση του αιτούμενου διατάγματος αφού όπως έχει νομολογηθεί, οι συμφυείς ή εγγενείς εξουσίες του Δικαστηρίου δεν διευρύνουν τη δικαιοδοσία ή τις εξουσίες του, ούτε έχουν ως λόγο την επέκτασή τους. Ούτε μπορεί να αποτελεί πηγή εξουσίας ανεξάρτητη από το νόμο και τους θεσμούς (βλέπε επίσης **Τουβολοποιεία Παλαικύθρου Γίγας Λτδ v. Μαρούλας Πολυδώρου Ουστά** (1994) 1 Α.Α.Δ. 109, **Sofocli v. Leonidou** (1988) 1 C.L.R. 583 και **Αντωνίου v. Δημοκρατίας** (1998) 3 Α.Α.Δ. 339).

Συνακόλουθα, η αίτηση απορρίπτεται. Ακολουθώντας το αποτέλεσμα, τα έξοδα της αίτησης, όπως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο, επιδικάζονται υπέρ των Καθ' ων η αίτηση και εναντίον του Αιτητή.

(Υπ.)

Γ. Πετάρη-Κορφιώτη, Ε.Δ.

Πιστό αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

cylaw.org: Από το ΚΙΝΟΠ/CyLii για τον Παγκόσμιο Δικηγορικό Σύλλογο